

EŞLER ARASINDA ÖFKE- İNAT ve KİN MEZİYET DEĞİL SONU FECİ HEZİMETTİR

Ünlü Türk Mutasavvıfı Ahmet Yesevî divanında anlatıyor: Cenab-ı Hak, Hz. Âdem'i cennetteki hatası yüzünden yeryüzüne indirir. Hz. Âdem yeryüzüne indiğinde sağına bakar, üç tane beyaz siluet görür. Birinci beyaz siluete sorar: “Sen Kimsin?” Birinci beyaz siluet cevap verir: “Akılım “ Hz. Âdem sorar “ Nerde bulunursun?” cevap: “ Başta”. Hz. Âdem, ikinci beyaz siluete sorar: “Sen kimsin?” cevap; “ Hayâ-Utanmayım.” “Nerede bulunursun” “ Yüzde.” Hz. Âdem üçüncü beyaz siluete sorar. Üçüncü de : “ Ben de imanım” diye cevaplar. Hz. Âdem: Nerede bulunursun?” dediğinde cevaben “ Ben de kalpte bulunurum. der. Hz. Âdem, bir de soluna bakar ki solunda da üç siyah siluet görür. Birinci siyah siluete sorar: “Sen kimsin?” Birinci siyah siluet “Öfkeyim.” Hz. Âdem sorar: “ Nerde bulunursun?” Birinci siyah siluet: “Başta.” Hz. Âdem: “Ama orada akıl var” Birinci siyah siluet: Ben geldim mi, o kaçır.” Hz. Âdem, ikinci siyah siluete sorar: “Sen kimsin?” İkinci Siyah siluet:“Hayâsızlığım.(Utanmazlığım.) Hz. Âdem, ona da sorar: “Nerede bulunursun? İkinci siyah siluet: “Yüzde bulunurum” Hz. Âdem: “Orada hayâ (utanma) var.” İkinci siyah siluet: “Ben geldim mi, o kaçır.” Hz. Âdem, bu sefer de üçüncü siyah siluete sorar: “ Sen kimsin? Üçüncü siyah siluet: “Küfür ve şirkim” Hz. Âdem: “ Sen nerede bulunursun?” Üçüncü siyah siluet: “Kalpte bulunurum.” Hz. Âdem: “ Ama orada iman var.” Üçüncü siyah siluet: “Ben geldim mi, o kaçır.” Bir anlık öfkesine mağlup olup, Betonarme duvarlar arkasına düşenler, trafikte bir anlık öfkesine mağlup olup hastaneye düşenler, en önemlisi yeni kurduğu yuvada bir anlık öfkeye kapılıp yuvasını yıkıp arkada boynu bükük evlat bırakanlar, bu yazımı çok dikkatli okuyun.

1-Almanya'nın Bielefeld şehrinde çalışırken bir öğrenciye okuması için “ Babacığım” başlıklı bir şiir verdim. Öğrenci : “ Hocam ben bu şiiri okumam” dedi. “ Neden” dediğimde öğrenci: “Hocam ben babamı sevmiyorum.” Dedi.(Baba- anne boşanmış)

2-İzmir Özel Bornova kolejinde çalışırken eşinden ayrılmış üniversitede kariyer sahibi bir öğretim üyesi 7. Sınıfta okuyan çocuğunu görmek için okula gelerek benden yardım istedi. Ben de öğrenciyi çağırdığımda daha odada babasını gören çocuk öfkesinden kendini kaybetti. Babasına öyle

laflar etti ki koskoca adam yer yarılrsa yerin dibine girecekti. Baba,bana bile “ Allah ısmarladık” demeden odayı terk etti.

3- Çevremde bazı dostlarımın evlenen aile çocukları hakkında duyduklarım beni daha da şaşırtıyor. Yakın dost çevremden evlenen gencin eşinin yaptığı yemeği beğenmeyip karnını annesinin evinde doyurduğu, çamaşırlarını annesine yıkatıp ütölettiği için kızın ailesi tarafından boşanma davası açıldığı, oysaki burada damat ve ailesi ne kadar hatalı ise, kızın ailesi de o kadar hatalıdır. Benim eşim de evlendiğimizde pilav dahi yapmasını bilmiyordu. Şimdi ise değme aşçılar bile hanımımın eline su dökemez. Burada kız aileleri sabırlı ve olayları soğukkanlı karşılayıp ileride telafisi mümkün olmayan hataların içine düşmemelidirler.

3- Lise müdürü iken yine Manisa'nın tanınmış ailelerinden birinin çocuğu odama gelerek “ Pansiyonda paralı öğrenci olarak” okumak istediğini beyan etti. Ben de kendisine “ Eviniz okula çok yakın niye pansiyonda kalmayı düşünüyorsun, yoksa evde çalışma imkanın yok mu?” dediğimde, “ Hocam evimizde her türlü imkanım var. Kendime ait özel odam bile var ama evde kalmak istemiyorum” dedi. Merak edip sordum: “ Neden?” dediğimde; “ Annem- babam boşandılar. Annem başka bir beyle evlendi. Annemle o adamı bir arada görmek benim moralimi bozuyor, ders çalışmıyorum” dedi.

4- Çocuklar evin aynasıdır. Evlerinde yaşadıkları üzüntü ve sevinçlerini okula da yansıtırlar. İdareci olarak bulunduğum her okula dilek ve şikâyet kutuları kurar, öğrencilere de “bu kutuların anahtarı bendedir. Ne istiyorsanız bu kutulara yazabilirsiniz” diye öğrencilere güvence verirdim. Bir yerde onların duygularını paylaşıp onları rahatlatmak isterdim. Gençlere güvenirseniz onlar da size sonuna kadar güvenirler. Şimdi de bu kutulardan çıkan bazı bilgileri sizinle paylaşayım.

- a- Anneme şiddet uygulayan övey babama bir zarar vermemek için kendimi zor tutuyorum.
- b- Babamın akşam eve alkollü gelmemesi için gündüz hep dua ediyorum.
- c- Hocam benim evde yaşadıklarımı siz yaşasanız bir gün bizim evde durmazsınız

d- Babamın işi benden daha önemli. Babam bir gün daha bana” Kızım” deyip sarılmadı.

Bunun yanında çok iyi örnekler de var:

e- Akşam evde babam televizyon düğmesini kapatarak bana yarım saatini ayırmasının tadına doyamıyorum.

f- Genç kız psikolojisini anlayan çok iyi bir anne babaya sahibim.

g- Babamı annemden daha çok seviyorum. Babam odama kapıyı çalmadan girmezken, annem dedektif gibi ne zaman girip çıkacağı belli olmaz.

h- Dünyada herhalde benim annem- babamdan daha güzel bir anne – baba yoktur. Bunlar da uyumlu ve huzurlu ailelerde yaşanan güzel örnekler.

Geçen yazımda belirttim. Öfke, inat, kin büyük şeytanın en çok sevdiği şeylerdir. Bu duygular ailenin dinamitidir. Cezaevlerinde mahkumlara soruyorum. “Size isnat edilen suçu şu anda işleyebilir misiniz?” dediğimde hepsi bir den “ **HAYIR**” diye bağıyorlar. “Ne zaman işlediniz?” dediğimde hepsi birden “ **ÖFKE**” anında. Ben diyorum ki iyi biliniz ki “ **Öfke anı delilik değil, zır delilik halidir. Öfkenizle övünmeyin. Öfke ile övünürseniz düşeceğiniz çukurun derinliğinin ne olduğunu söyleyemem. Her sözün doğrusunu söyleyen yüce Peygamberimizin şu sözü kulağınızın küpesi olsun “ En büyük pehlivan öfkesini yenen adamdır”** buyuruyor. Geçenlerde Adana F Tipi cezaevinde en ön sırada oturan nasiyesi temiz genç bir delikanlıya sordum “Sen neden buradasın?” Trafikteki bir tartışmadan dolayı ani bir öfke ile cinayete sebep olduğunu söyledi. Bu tür haberleri siz de her gün TV ekranlarından izliyorsunuz. Ailelerde çözümlerin ve boşanmaların en büyük nedeni de öfke anında eşlerin birbiri hakkında veya birbirinin annesi babası hakkında söylediği sözlerdir. **Kırılan kol bacak acısı unutuluyor da ağızdan çıkan sözün kalpte meydana getirdiği yara unutulmuyor.**

Yerim bitti. Önümüzdeki hafta boşanan aile çocuklarının uğradığı psikolojik travmaları yazacağım. Selam ve dua ile ...

Not: Köşe yazarımız Kadir Keskin Gölarmara Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi öğrencileriyle beraberdi.